

faa skulde den ærede Forslagsstiller have udtrykt det i Forslaget.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg skal blot overfor, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Præsts Amts 3die Valgkreds (Vetf) bemærke, at jeg ikke kan skjønne, at der har viist sig andre Virkninger af Loven af 20de April 1888 end dem, man, da man gav Loven, var sig fuldt bevidst vilde indtræde. Der kan ikke her være Tale om uventede Ting, der ere faldne ned over Hovedet paa Folk. Hvad Loven har ført i sit Skjold, vidste man, og havde man en fuldstændig klar Forestilling om, da man gav Loven; det kunde man fornødt ikke tage feil af. Hvad i Øvrigt angaar de enkelte Fortolkningspørgsmaal, som denne Lov kunde give Anledning til, da gaar jeg ud fra, at det ikke her er Stedet, at indlade sig derpaa. Der gives jo ingen Lov i Verden, som ikke kan give Anledning til Fortolkningsvanskeligheder. Altsaa, som sagt, de fleste af de Spørgsmaal, der ere reiste med Hensyn til denne Lov, ere ikke virkelig tvivlsomme, det er Noget, jeg fastholder. Jeg skal ikke indlade mig paa den Betragtning om Kommunernes Utugt og den deraf følgende Pligt for dem til at yde Underholdsbidrag til de uegte Børn. Jeg skal blot gjøre den simple Bemærkning, at det slet ikke behøver at være den samme Kommune, der bliver Tale om. Den ulykkelige Førgørgelseskommune kan jo være en ganske anden, end den, hvor den Paagældende opholdt sig, da han var utugtig, eller maaske har opholdt sig i mange Aar.

Sold: Det forekommer mig, at den ærede Forslagsstiller i sin Tale jævnlig lagde den Opfattelse for Dagen, at man skulde være forpligtet til, naar han fremlægger sine Forslag, da at være godt fornøjet med dem, thi ellers kan jeg ikke forstaa de Bemærkninger, han fremsatte lige overfor det ærede Medlem fra Vær (Brockenhuus-Schack). Da den ærede Forslagsstiller imidlertid er meget produktiv, turde det dog være for meget for langt, at man altid skulde være fornøjet med de Lovforslag, han fremkommer med. I Øvrigt er det ikke min Mening Andet end at støtte det ærede Medlems Forslag, for saa vidt angaar § 1. Selve Lovforslaget viser, at Vanskelighederne, hvor man kommer til de fraskilte Hustruer, ere meget store, og det er jo udtalt af den høitærede Justitsminister og fra andre Sider, at der ere Vanskelighederne saa store, at Spørgsmaalet her ingenlunde kan løses paa den Maade, det ærede Medlem har foreslaet, navnlig ikke i Kon-

sekvents med Loven af 20de April d. N. Jeg skal ganske henholde mig til, hvad derom er sagt, idet jeg samtidig skal erkjende overfor det ærede Medlem, at Indholdet af § 1 om forladte Hustruer er i og for sig en Retfærdighedshandling, efter at man i forrige Samling har givet Loven af 20de April. Jeg giver altsaa denne Bestemmelse min Tilslutning, ikke i Enkelthederne, men i dens Helhed, og maa i Modsetning til det ærede Medlem fra Vær (Brockenhuus-Schack) udtale, at jeg ikke skjønner, at der er Anledning til at udsætte en Lovbestemmelse om dette Punkt. De Vanskeligheder, som Loven af 20de April 1888 har skabt, maa vistnok siges at være ganske midlertidige, og ville ikke i nogen større Grad forøges ved Bestemmelser om de forladte Hustruer. Jeg ønsker altsaa at anbefale Lovforslaget med Hensyn til en bedre Stilling for forladte Hustruer, men henholder mig til tidligere ærede Talere angaaende Spørgsmaalet om de separerede og fraskilte Hustruer, hvilket ikke kan betragtes paa samme Maade.

Forslagsstilleren (Tang): Der er en Side ved §§ 4 og 5, som jeg gjentagne Gange har fremhævet, men som ingen af de ærede Talere have indladt sig paa. Jeg har nemlig sagt: Naar en separeret Hustru med Børn under Separationen faaer et Børn udenfor Ægteskabet, kan hun altsaa faae Bidrag til dette Slegfredsbarn, men ikke til sit ægtefødte Børn. Det synes dog virkelig at være uretfærdigt. — Det Selvsamme er ogsaa Tilfældet med den fraskilte Hustru. Derfor kan jeg ikke se Andet, end at Retfærd kræver, at vi ogsaa under visse Omstændigheder kunne lade tilflyde en Understøttelse til den separerede og fraskilte Hustru, og jeg tror, at vi bør komme dertil, naar vi se hen til den Lov, vi vedtog i forrige Samling, idet efter denne Lov ikke alene utugtige Kvinder, men ogsaa rene Forekvinder kunne faae Understøttelse.

Sold: Sa, hvad den ærede Forslagsstiller der gjentog angaaende den fraskilte Kvindes uegte Børn kan være ganske rigtigt, og det vil se underligt ud, men det er af den Slags Anomalier, som man kan være nødt til at finde sig i. Man bør ikke indlade sig paa at give Understøttelse her, hvor det er umuligt at komme til et sikkert Resultat, selv om dette kan medføre saadanne Konsekvenser. Det ærede Medlems Forslag om fraskilte Hustruer hviler paa et Skjøn om den moraliske Brøde, og det er Noget, man ikke kan indlade sig paa. Saa længe man er nødt til at tage et Skjøn som Sun-